

497/т. 61
Високоповафакний Пане доктор!

Станю, про яку ми заговорили, и
задав ти сам, але не ми про
амойторскі висіявви. И обняв
тїроки ширшии "Врцє нїг заголов",
ком: Есїєнтурні приготования наша,
сустїльностї до висїав нового
"Тєаїтру" і одговорно, як приго,
товляють се такі рїчї и и
як тов. Котлярєвского / ама,
торскі висїави і проєкт ера,
матичної мѣлом), а друкє, як
образує нублїду наша цодєнна

преса, а конкретні справи беру
саме з рецензії мої митці, а не
оцінкою рецензії на нову митку.
Митководство не лише відкрито
і власноруч ідентифікувати нову
на репертуар і сцену, і менше
свідомо до аматорських вистав
дискредитуючої аматорської групи, а
цим обговорюючи корисно сучасної
митку аматорської елітної
митку і наріччям поглядаючи на все,
ке її стало в сучасній елітній
сприйнятливості.

Не думайте, що це лише митка
судити так і представити. Ї
мірність се повернуто в мою

Сильно выдвигается вперед. Се подобно,
ме впрориди сами, бо и все зарав
и в напу едут дугу сия Вак неги,
рлати. Тугаге Вугини, ги нага
ли она до Висиника.

Ваму замінку про полюбленя
мину Василька в малой будорство,
а то в розмові з Товитом еким,
Кейру в мучу переродити, бо она
за розтала і дечкі ричи непоміди.
И же переману цію драму, будо,
писано дечотрі еноіефені зі сучен
і т.г.

И ринав рецензію з Діла: Буслана.
Буслана в розуміте, але рецензент
Діла то екий Менкенфрест.

Навіщо не задав собі прости тридцять,
ховайми бодай зверни епроми об'яв,
носії, але такі рівно зрадфує си,
що яму не ходило в шугу, але в ме,
ме, «многонадійного» автора,
про кондроп з такою іронією big-
зубар. То про шугу не сказав
нич, а і то неслуго, що сказав,
здредфує що слово літературного
анальрабейта. Ями знайте, хто
я осріцувильним рецензента, то
соби увивитє до як літної наду,
ембідичю і рфнми претенси,
си. Се конкретна ілюстрація
до того, що ми говорили про
порівня літератури і шуги нашої
сучасності.

Врелме 22/4. З поваганям Стануцек